

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 411. Quando in feudo succedant hæredes extranei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Fachin. l. 7. c. 15. Pirh. h. t. num. 22. Rosenth. Clar. Laym. Vultei & passim alii. Proinde non nisi hic dicendum restat, qualiter, dum Religiosi quò ad suam personam ea retinere amplius non possunt, in eis succedat monasterium seu religio. Circa quod dico: in feudis etiam istiusmodi suorum Religiosorum professorum, non succedit monasterium, dum bonorum stabilium capax non est, intellige, ne quidem quò ad commoditatem percipiendi fructus separatam à dominio utili, quia hæc in feudis non competit nisi ratione domini utilitatis, cuius non secus ac Domini directi capax non est monasterium tale. Sed, si antiqua sunt, transeunt ad proximos agnatos, ex tenore investituræ vocatos, vel, si tales nulli sunt, redeunt ad dominum directum. Transeunt verò in monasterium, si illud bonorum stabilium capax est; idque perfectè, id est, tam quo ad dominium utile, quam commoditatem percipiendi fructus. His non obstante, quòd ait Clar. *quest. 78. num. 3.* sibi nunquam placuisse, quòd feudum transeat in monasterium, vasallo effecto monacho; quia id esset distrahere monachos ab instituto suæ religionis, quod est inservire Deo, & abstinere à negotiis secularibus. Loquitur siquidem, ut probat ejus ratio, de feudo requirenti servitium seculare, incompatible cum statu religioso. Neque obstat, quòd ait *num. 2.* & ex eo Pirh. h. t. num. 26. feudum transire ad tale monasterium quò ad commoditates feudi; cum id intelligi nequeat de sola commoditate, dum interea, quòd vivit professus, dominium utile neque spectet ad dominum, si agnati nulli supersunt, ita ut consolidetur cum ejus dominio proprietatis; neque ad agnatos, si supersunt; quia neque ille, neque hi fructus ex eo percipere possunt: ex altera verò parte, sicut monasterium tale succedit in alia bona allodialia sui professi, ita etiam capax est succedere in bona feudalia, tam quò ad dominium utile eorundem, quam quò ad commoditatem exinde percipiendi fructus; quorum neutrum remanet penes monasterium mortuo professo; caderet quippe aliis in grave præjudicium tam domini quam agnatorum; cum monasterium non moriatur. Verùm id ipsum quoque, quòd in tali feudo intereat monasterium, plures patitur exceptiones. Nam primò non transit in monasterium, dum in investitura cavetur, ne in illud transeat. Sanch. l. 7. moral. c. 15. num. 40. Pirh. cit. num. 26. Wiestn. h. t. num. 52. Quippe quæ clausula, cum familia conservationem, finem utique honestum, spectet, servanda est; adeoque pro tempore etiam vitæ religiosi feudum non transit ad monasterium. Idem esse, si in investitura dictum: pro se & filiis; eò quòd hoc intelligendum de veris filiis, & verba contrahentium sint strictè accipienda, ait Pirh. loc. cit. citans pro hoc Abb. in c. *presentia. de prob. num. 71.* & Sanch. num. 45. qui tamen id declarat de feudo post mortem professi non transire in monasterium, neque sit penes illud, quasi hoc substitueretur filio professo. Secundo non succedit in feudis regalibus, seu quibus annexa est dignitas Regni, Ducatus, Marchionatus, Comitatus, ut dum filius Ducis fieret monachus monasterio acquireretur Regnum Ducatus &c. & sic etiam interea tantum, quò vivit talis filius monasterium repræsenteret dignitatem Regiam, Ducalem &c. Clar. loc. cit. num. 3. citans *Speculat. de stat. monach. §. 1. num. 15.* Pirh. loc.

R. P. Lewy, Jur. Can. Lib. III.

cit. Engels h. t. num. 24. Reiffenst. num. 103. citans insuper Barbof. *Jur. Eccl. l. 3. . . num. 2.* Et quidem de regno fateri id omnes; quia id indecens videtur. De Ducatibus & Comitibus habere communem & esse receptam consuetudinem teste Barbof. ait Idem; eò quòd similes dignitates ea mente & tacita conditione videantur à Regibus concedi, ut personali presentia & apparatu Regiam Majestatem, si opus, in publicis actibus condecorare possint. Idemque de castris & oppidis, quibus jurisdictio annexa, in feudum datis censent Sanch. loc. cit. num. 42. Molin. de *J. & J. tr. 2. d. 140. num. 15.* apud Pirh. loc. cit. contrarium verius & juri conformius sentientibus Barbof. loc. cit. num. 3. Fagn. in c. *que Ecclesiarum. de prob. num. 107.* modò non ita transeant in monasterium, ut nunquam sint reversura ad dominum juxta l. *feud. tit. 13.* eò quòd de cætero in jure nullibi prohibeatur monasteriis successio hæc in talibus feudis, & in ipsa jurisdictione, dum illam exercent per alios idoneos ad hoc, ut id quotidie praticari videmus. Porro hucusque dicta procedere ait Pirh cum Felin. in c. *in presentia. num. 4.* testante de communi in feudis ex pacto & providentia; feudum verò paternum & simpliciter hæreditarium, quò ad omnes transit hæredes, & est instar proprietatis, etiam in monasterium post mortem vasalli in perpetuum transire posse.

Quest. 410. An & quando succedere possunt in feudo, muti, surdi, cæci, claudi?

REsp. Omnes illi, sive sint tales nati, sive aliunde succedere possunt in omnibus feudis, etiam in quibus requiritur servitium personale, modò illud sit tale, quòd ab iis bene præstari potest, vel quòd in investitura, aut de consuetudine per alium substitutum conceditur præstari. Fachin. l. 7. c. 34. Azor. p. 3. l. 10. c. 8. cum communi juxta textum l. 2. *tit. 36.* Ubi verò tale servitium requiritur, quòd neque per se, neque per alium præstare possunt, neque permittitur illis exhiberi per substitutum, etsi excludantur à feudis, in quibus aliàs succedere deberent, nihilominus, si feuda sint magna copiosos redditus habentia, honestam ex illis præstari iis debere sustentationem dicitur. L. 1. *tit. 6. §. 2.*

Quest. 411. Qualiter in feudo succedant hæredes extranei?

REsp. in genere: In omni feudo, quòd alienari potest sine consensu domini vel agnatorum, succedunt etiam hæredes extranei; cum de tali feudo idem judicetur quòd ad hoc, quòd de aliis bonis allodialibus. Clar. loc. cit. *quest. 83. num. 1.* etsi feudum sit novum, ex quo potest illud à vasallo liberè alienari, interveniente consensu domini, possunt etiam in eo succedere hæredes externi. Clarus *ibidem.* In particulari verò de hac successione hæredum externorum, quando possint, vel non possint succedere, factis dictum est supra, ubi explicatum, quòdnam dicitur feudum hæreditarium.

Mm 2

Quest.